

El barquer Vicent Benaiges, passant el riu a Miravet.

FOTO: JOAN REVILLAS

L'apunt Altres passos ja desaparreguts, substituïts per ponts

Els nous temps i la construcció de ponts han anat reduint els passos de barca existents al tram final de l'Ebre. Un exemple és l'altre que hi havia a Flix: el «del riu de dalt», que fou desmuntat el 1953 quan entrà en servei el pont sobre l'embassament.

A Benifallet, el pont del Llaguter sobre la carretera C-12 (Eix de l'Ebre) també va suposar el punt i final del pas de barca, als anys noranta del segle passat. Més recentment, l'any 2010, els transbordadors Garriga, Olmos i la Cava, que unien els pobles de Deltebre i Sant Jaume d'Enveja, van deixar de funcionar arran de l'obertura de l'esperat Lo Passador, l'últim pont sobre l'Ebre abans de la desembocadura.

Ribera d'Ebre. Aquests mitjans de transport tradicionals, tot un atractiu turístic, han vist limitada i condicionada la seva activitat per la covid-19

Creuar el riu Ebre pels passos de barca en temps de pandèmia

MARIBEL MILLAN LÓPEZ
MIRAVET

La comarca de la Ribera d'Ebre concentra els tres últims passos de barca de l'Ebre català, a Miravet, Garcia i Flix. Es tracta d'estructures flotants que estan constituïdes per un o dos llauts i disposen d'una plataforma sòlida on els vianants i els vehicles poden pujar per travessar el riu. Uns mitjans de transport tradicionals que avui són també un atractiu turístic. Dues realitats que ara s'han vist trastocades per la pandèmia de covid-19 i les restriccions de mobilitat dels últims mesos.

Ho sap bé el barquer de Miravet, Vicent Benaiges. El pas va estar tancat tres mesos, durant

l'estat d'alarma, i després d'un estiu de força feina, amb la tardor i l'hivern i els confinaments municipals la seva activitat s'ha tornat testimonial. «Hi passa algun comercial i gent en ruta, o veïns del poble que van fora a treballar, però molt poca gent». I és que la màxima activitat del pas de barca es dona a l'estiu i els caps de setmana, amb el turisme. «I d'això, ara, res de res».

El pas connecta el poble de Miravet amb la carretera C-12. Del contrari, per arribar a aquest municipi cal anar fins a Móra d'Ebre i baixar per la carretera T-324, o anar per Benifallet i Pinell de Brai. Uns recorreguts de vora vint quilòmetres, mentre que creuar l'Ebre és qüestió de menys de deu minuts. El preu per vehi-

le és de tres euros, amb alguns descomptes.

L'estructura està formada per dos llauts (anomenats Isaac Peral i Monturiol) units per una plataforma on hi caben fins a tres cotxes. «Tot i que ara, pels condicionants de la pandèmia i la distància social, només es permet el pas de dos vehicles cada vegada», detalla Benaiges.

Funciona sense motor com des de fa segles, aprofitant la força de l'aigua per creuar d'un costat a l'altre del riu. La barca està subjectada a uns cables que creuen el riu de banda a banda; «la força de l'aigua i els coneixements del barquer, són els dos únics motors d'aquesta barca», remarquen des de l'Ajuntament, de qui és la titularitat del pas. Benaiges en té la

concessió des de fa poc més de deu anys.

Habitualment, el pas funciona tot l'any els set dies de la setmana, menys quan hi ha crescudes de l'Ebre o el fort vent ho impedeix. Ara, però, això també ha canviat. Amb el confinament municipal, els diumenges estava tancat. Però la previsió és obrir de nou tota la setmana a partir de la que ve, quan el confinament passarà a ser comarcal.

Sota demanda a Garcia

Aigües amunt, al municipi de Garcia, trobem el següent pas de barca. A més de la funció turística i la connexió amb el GR-99, dona servei als veïns que tenen finques agrícoles a l'altra banda de riu, així com als residents en cases

disseminades de la zona. Antigament permetia accedir també a l'estació de tren, ara en desús.

A diferència de Miravet, aquest no té un horari d'obertura habitual, sinó que funciona sobre demanda. L'alternativa per carretera requereix anar fins a Móra d'Ebre i tornar per un camí vora el riu, en un recorregut d'uns deu quilòmetres.

L'actual pas de barca fou construït entre 2003 i 2004 i posat a l'aigua sis anys després, el 2009, tot i que el servei de transport fluvial mai no ha funcionat de manera regular. Un motor ajuda a fer els darrers metres del recorregut per poder accedir a la zona de l'embarcador de la banda del poble, on els dragatges del riu han fet canviar els corrents i on de vegades s'hi acumulen algues.

De titularitat municipal, en els últims anys aquest pas de barca havia funcionat per la feina totalment voluntària i desinteressada del barquer local Jordi Castellví. Però ell ho va haver de deixar i des del passat mes de juny els encarregats de fer el recorregut són membres de la brigada municipal sota demanda.

No hi ha un horari concret d'obertura, sinó que cal demanar el servei a un telèfon de l'Ajuntament. Actualment és gratuït.

L'alcaldeessa de Garcia, Blanca López, detalla al Diari que l'objectiu de l'Ajuntament és treure el servei a concessió. «Però un cop es normalitze tot i es recupere el turisme», concreta, ja de cara al 2022. La voluntat és lligar-ho amb la dinamització turística de tot l'entorn, on també destaca el Camí de Sirga de la Ribera d'Ebre (GR-99).